

Motto: "Pericolul care pândește Europa și în general Occidentul, este acela că popoarele de cultură neeuropeană au început să se înarmeze grabnic cu cultura europeană cu scopul de a se apăra de Europa și de a putea - ceea ce își doresc din toată inima - ca atunci când se va ivi prilejul să-i taie capul cu propriile arme. De aceea, ar trebui să tratăm cu mai multă atenție și respect Islamul și Orientul în general, pentru a fi pregătiți să răspundem la o eventuală revanșă a istoriei. ...Biserica creștină și îndeosebi cea catolică devin într-o Europa tot mai laicizată, ultima barieră în fața unui Islam care în următoarele decenii ar putea cuceri pozițiile Creștinismului, atât pe continentul european, cât și la nivel universal". (Gheorghe Dragomir, Europa cu capul în stele și trupul însângerat, Ed. România în Lume, 2011)

Afganistan - eșecul cruciaților NATO sub comanda SUA în fața Islamului asiatic radical

Intervenția militară americană și a NATO în Afganistan în 2011, la un deceniu de la declanșarea războiului, care a costat numai bugetul american peste trei trilioane de dolari și viața a zeci de mii de militari americani și din rândul aliaților (să nu mai vorbim de militarii mutilați pe viață fizică și psihică) își dovedea ineficiența, ceea ce a determinat Pentagonul și CIA să recurgă la întâlniri secrete cu liderii talibani, intermediare de serviciul de informații pakistanez (ISI). Despre un posibil eșec militar în Afganistan se putea anticipa încă din 2010, în urma dezvăluirilor făcute de analistul american Julian Assage, fondatorul site-ului Wikileaks, care a pus la dispoziția ziarelor: The Guardian, Der Spiegel, The New-York Times, un număr impresionant de rapoarte secrete ale CIA și Pentagonului privind evoluția operațiunilor militare în Afganistan, inclusiv despre colaborarea ISI (Serviciului de Informații Pakistanez) cu talibanii pentru a identifica, iar apoi asasina, conducătorii afgani "aserviți străinilor". De asemenea, s-au dat publicității note informative și rapoarte secrete ale ambasadei americane din Kabul în care se exprima îngrijorarea față de creșterea influenței Iranului în Afganistan prin punerea la dispoziția talibanilor logistică și sume de bani pentru organizarea de atentate în provincia afgană Helmad și pentru finanțarea noii organizații teroriste Hezb-e-Islami. Într-un alt raport secret al CIA, se explica "strategia ce trebuia folosită pentru convingerea statelor europene să trimită în continuare trupe și armament în Afganistan". Pentru Franța, documentul sugera să se insiste asupra "impactului pozitiv al misiunilor franceze pentru civilii afgani, să culpabilizeze opinia publică evocând consecințele catastrofale ale unei reînțoarceri la putere a talibanilor".

După publicarea documentelor, cercetătoarea franceză, Charlotte Lepri, de la I.R.I.S. (Institutul de Relații Internaționale și Strategice), a făcut următoarele aprecieri: - documentele publicate confirmă riscul unui fiasco militar în Afganistan; - această afacere dă o nouă turnură dezbaterilor privind prezența militară americană și a NATO în această regiune a lumii; - serviciile de informații americane după 11 septembrie 2001, sunt considerate "o organizație tentaculară, opacă și impotentă", iar ancheta declanșată de Congresul american a relevat faptul că "statul nu are controlul în teren și nu știe unde merg banii, întrucât serviciile de informații americane apelează pentru acoperirea acțiunilor operative la firme particulare; - din ce în ce mai mulți politicieni, ziariști și cetățeni americani, pun tot mai insistent întrebări privind situația reală din teatrele de operațiuni din Afganistan și cer socoteală pentru modul în care se cheltuiesc sumele alocate războiului în această regiune; - dezbateri și reacții animate s-au declanșat și în țările partenere: Germania, Franța, Olanda, Marea Britanie, care se simt înșelate și puse în situații jenante în fața propriilor cetățeni; - încă din august 2009, generalul Mc. Chrystal, într-un raport înaintat administrației prezidențiale americane, atrăgea atenția că: "dacă strategia militară în Afganistan nu va fi regândită, coaliția ar putea ajunge la un eșec usturător". Aceasta atitudine curajoasă a generalului s-a soldat cu demiterea din funcție și trecerea în rezervă.

După două decenii de război, administrația Biden a purtat primele negocieri cu comandanții talibani la Doha (înainte ca aceștia să preia puterea), pentru ca apoi aranjamentele finale privind termenii retragerii să fie discutate la Kabul de către șeful CIA și nu de șeful diplomației americane, deoarece un punct important al negocierilor l-a constituit colaborarea viitoare dintre CIA și serviciile de informații talibane, care vor înlocui structurile de securitate afgane pregătite și instruite de către CIA și serviciile speciale ale NATO. Așa cum se cunoaște, partea americană a stabilit de comun acord cu noua putere politică talibană, calendarul evacuării militarilor, personalului ambasadelor și a altor reprezentanțe occidentale, cât și colaboratorii apropiați (colaboraționiștii) afgani, prevăzut pentru 31 august 2021, în ciuda protestelor partenerilor europeni care nu erau în măsură să încheie misiunea de repatriere până la acea dată. De altfel, prin această manevră americană convenită cu talibanii, s-a deschis calea negocierilor bilaterale între europeni și talibani, ceea ce poate fi consemnată ca o recunoaștere diplomatică a noii puteri ca fiind legitimă. Interesant că, partea

americană care a atras în această aventură sinucigașă aliații europeni, când s-a pus problema încheierii războiului și retragerii din Afganistan, a negociat doar pentru interesul propriu, demonstrând încă odată dacă mai era cazul, că atunci când situația o impune, cu cinism își abandonează aliații și colaboratorii autohtoni de care s-a folosit în timpul ocupației militare.

Pentru a merge cu ipocrizia și cinismul până la capăt, șeful CIA, a pus la dispoziția conducerii talibane lista cu numele și adresele foștilor colaboratori afgani, sub pretextul "aprobării" evacuării lor în SUA, în realitate, prin acest gest s-a dorit să demonstreze "corectitudine" în relațiile cu noua putere. Ce a urmat este ușor de imaginat. "Colaboraționistii" și familiile lor au fost identificați și reținuți urmând să fie condamnați pentru trădare de țară. După acest episod dramatic, se pune întrebarea dacă europenii sau alți aliați ai SUA vor mai avea încredere în promisiunile americane sau în a mai colabora în alte eventuale noi aventuri militare la care i-ar invita, în alte zone ale planetei? De asemenea, cred că la nivelul Parlamentului și Comisiei Europene, și la reuniunea Consiliului NATO, ar trebui convocată o dezbatere serioasă pentru a clarifica atitudinea administrației Biden în privința negocierilor unilaterale cu talibanii, dar și pentru a stabili pentru viitor, modul cum va funcționa NATO, care la summit-ul din iunie a.c. de la Bruxelles, reafirma angajamentul SUA de a respecta cu scrupulozitate prevederile art.5 din Statutul Alianței, și de a crește coeziunea prin consultarea membrilor în luarea deciziilor strategice.

Cred că americanii s-au inspirat de la cel mai mare președinte farseur și prieten corupt al americanilor, Traian Băsescu, care cu cinism a instalat pancarte pe drumurile pline de gropi din România pe care scria "Aici, sunt banii dumneavoastră". Acordând "ajutor american", noului guvern taliban, le-ar putea spune aceleași lucruri europenilor țepuși, care cu bună credință au avut încredere în partenerii de peste ocean. Această "donatie generoasă" din partea americană, considerată ajutor militar în lupta împotriva "teroriștilor" și Al-Qaida, despre care recent președintele Biden dă asigurări că a fost lichidată, deci războiul s-a încheiat cu victoria trupelor americano-europene în Afganistan, fiind însă contrazis imediat într-o conferință de presă de către secretarul său pentru Apărare, Lloyd Austin care a descris situația din Afganistan după două decenii de război ca fiind: "un dezastru politic-militar, noua putere talibană nu-și respectă angajamentele, lovește cetățenii americani și afgani care vor să părăsească țara, blochează evacuarea străinilor și le confiscă bunurile".

Duminică 29 august 2021, la canalul de știri Al-Arabiya, Ahmad Massoud a lansat un apel la rezistența împotriva talibanilor, declarând că: "Va fi un conflict de lungă durată. Talibanii nu vor rămâne la putere mult timp dacă vor continua așa. Suntem gata să apărăm Afganistanul fiind conștienți că va fi o baie de sânge". Ahmad Massoud a reușit să mobilizeze peste 10.000 de oameni înarmați proveniți din rândul forțelor armate afgane și de securitate, care s-au refugiat în valea Panchir cu armament, echipamente militare și vehicule de luptă, însă dotarea cu armament și echipament american a talibanilor este net superioară, inclusiv din punct de vedere numeric.

Grație ajutorului militar american, talibanii dispun de: 70 vehicule blindate, 27 vehicule de luptă Humvee (ceea ce nu are în dotare armata română), 73 de avioane și mai multe elicoptere BlakHa K și un număr important de rachete rămase din stocul de 600.000 bucăți folosite de trupele aliate în timpul războiului. Interesant că la 27.08.2021, în Raportul întocmit de Pentagon și prezentat Congresului se sublinia sec: "Nu se cunoaște exact cantitatea de rachete, echipamente militare și armament, căzute în mâinile talibanilor". Ziua de 31 august 2021 este considerată de talibani, ziua victoriei împotriva americanilor și aliaților NATO, fiind marcată de noua putere printr-o grandioasă defilare a forțelor talibane, în vehiculele, echipamentele și cu armamentul, capturate de la armata americană și de la forțele afgane. Din primele informații rezultă ca, o parte din aceste materiale militare au ajuns în: Iran, Tadjikistan, Uzbekistan și pe pitele de contrabandă.

Atitudinea noii administrații americane privind retragerea din Afganistan este tipic "americană",

scapă cine poate și cine prezintă interes major pentru securitatea americană. Așa s-a întâmplat și în Vietnam, Irak, ca să evocăm războaiele din ultima jumătate de secol. Și de această dată, sloganul America First (asumat de președintele Donald Trump, dar care a existat dintotdeauna ca valoare imuabilă pentru SUA), rămâne reperul mobilizator pentru noua doctrină de securitate națională americană.

Exodul afgan - o nouă provocare la adresa securității europene Asistăm și astăzi la același scenariu care a funcționat după "primăvara arabă" și războiul din Siria, când milioane de persoane din zona Orientului Mijlociu erau direcționate în mod organizat să ia cu asalt țările bogate din Europa, în loc să fie primite cu "brațele deschise" de către frații lor musulmani din Arabia Saudită și Golful Persic. Aceeași formulă a fost aplicată și afganilor care au căutat adăpost nu în țările asiatice vecine, de cultură și religie islamică, nici spre SUA (care inițial s-a arătat doar declarativ că primește refugiați afgani, dar în realitate nu a primit doar câteva sute de colaboratori apropiați), ci au fost direcționați spre Europa, unde deja Consiliul și Comisia au gândit un plan de repartizare a lor pe fiecare țară membră. Dacă nu erau suficiente problemele de ordin financiar, cultural, social și religios pe care le-au creat fluxurile de emigranți din zona sudului Mediteranei, aventura militară americană în Afganistan și retragerea umilitoare, pune în fața Europei o nouă provocare prin acest exod, care se va transforma treptat într-o amenințare la adresa securității europene pe măsură ce UE va stabili legături politico-diplomatice cu noul regim taliban, iar mișcarea de rezistență afgană condusă de Ahmad Massoud va deveni tot mai puternică, ori acest lider ar putea împărtăși soarta tatălui său, urmând a fi asasinat de agenți talibani infiltrați în organizația sa. Toate aceste evoluții din ultimele decenii ne duc cu gândul la planul Kallergi (1924) de transformare a Europei într-un continent a cărui populație arabomusulmană, africană combinată cu rasa europeană, va da naștere la o rasă metisă, o sub-rasă, ușor de manipulat cu o cultură și o religie compozită, ale cărei rădăcini identitare să dispară în următoarele decenii.

De altfel, exodul de populații din zona sudului Mediteranei și din Africa din ultimele decenii a demonstrat că nimic nu a fost întâmplător, iar Germania și Franța au devenit peste "noapte" destinația predilectă a emigranților, acoperind prin prezența lor masivă, lipsa forței de muncă brută și o șansă pentru întinerirea genetică a acestor nații, aflate în serios declin demografic și cu o populație îmbătrânită. Doamna cancelar Merkel a primit premiul Kallergi (în valoare de un milion de euro) care se acordă anual personalităților politice care susțin acest program. Eșecul militar și politic al occidentului condus de americani în Afganistan, ridică în fața Europei o nouă provocare generată de valul uriaș de emigranți afgani care au solicitat să fie găzduiți pe continent, purtători ai unui Islam asiatic radical, care în scurt timp va intra în coliziune cu forma occidentalizată a Islamului provenit din zona Orientului Apropiat. Pe fondul declinului și laicizării accentuate a Europei, această nouă provocare va marca profund și ireversibil viitorul construcției europene, deja fragil din cauza viziunilor diferite ale Nordului și Sudului, privind arhitectura viitoare a UE, inclusiv cu privire la domeniul politicii de securitate și apărare, migrației, schimbărilor climatice, politica sanitară și mobilitate forței de muncă.

Poate că acest episod geopolitic afgan, va marca o nouă eră în relațiile internaționale bazată pe dialog politic aducător de soluții pacifiste la conflictele înghețate sau care vor fi "încălzite" de către marile puteri care cu greu vor accepta multilateralismul, renunțând la visele și ambițiile hegemonice. Poate că este momentul ca SUA și Occidentul să înțeleagă noile realități geopolitice ale vremii și să realizeze că au apărut pe firmamentul planetar, puteri emergente economice și militare, care creează noi poli de putere în diverse zone ale globului, ale căror cereri și voci trebuie ascultate și respectate. Ce se întâmplă acum în țara noastră în plină criza afgană și europeană, când se reazăză piesele pe tabla de șah a jocurilor geopolitice, geoeconomice și geostrategice planetare, este după părerea mea o pierdere de fum și un cerc bine instrumentalizat pentru a da "vulgului", "hrană" să bârfească și să se războiască, fumigena care camuflează noi aranjamente între samsari și

prădătorii economici americani, europeni și ruși, privind viitorul nostru de vasali respectoși cu stăpânii. Dar cine va fi noul sau noii stăpâni, pentru că unchiul Sam se pare că își ia calabalâcul din Europa îndreptându-se după eșecul din Afganistan, spre Marea Chinei, pentru a-și încerca norocul, apărându-și vasalii: Taiwan și Coreea de Sud, de expansiunea stăruitoare a Imperiului de Mijloc, după ce ambasadorii americani la București, au reușit prin Fondul "Proprietatea" să acapareze toate resursele țării, iar acum părăsesc "ogoarele" ca lăcustele lăsând în urmă sărăcie, zavistie și obidă. Acest moment îmi amintește de perioada nefastă a lui Traian Băsescu, care a semnat Parteneriatul strategic cu SUA (2011) care a împovărat financiar țara pentru următoarele decenii, a instaurat cu ajutorul serviciilor de informații americane, republica procurorilor pentru a apăra statul "mafios" (așa cum a fost denumit de creatorul său Băsescu) și pentru a ridica ura și răzburarea politică la cel mai înalt grad de perfecțiune. În eseu "Cumpărarea Republicii" (Giovanni Papini, GOG, 1921) ,autorul ne prezintă mecanismul prin care poți cumpăra o țară, metoda care seamănă foarte bine cu evoluția României în ultimele trei decenii.

Dar, să dăm glas autorului: "Luna aceasta am cumpărat o Republică. Capriciu costisitor dar care nu va avea urmări. A fi stăpân al unei țări îmi închipuiau că-mi va da mai multe satisfacții. Ocazia era bună, Președintele era la strâmtoare, guvernul compus din oamenii lui era în primejdie. Tezaurul Republicii era gol; a crea impozite noi ar fi însemnat prăbușirea întregului clan aflat la putere și poate o revoluție. Se găsisese un general care înarma bande de nemulțumiți și care promitea slujbe noilor veniți. Avansam un număr de milioane de dolari Republicii și în plus fixam Președintelui, tuturor miniștrilor și secretarilor, o leafă dublă față de ceea ce primeau de la stat. În plus, Președintele și miniștrii mi-au dat amanet, fără ca populația să știe, vămile și monopolurile și au iscălit o înțelegere secretă că-mi asigură, în mod practic, controlul întregii vieți a Republicii. Zilele acestea a trebuit să fac o subvenție armatei pentru reînnoirea materialului militar, în schimb, mi-am asigurat noi privilegii. Pentru mine spectacolul este destul de distractiv. Camerele continuă să legislaze în aparență libere. Cetățenii își închipuie că Republica este autonomă și independentă și de voința lor depinde mersul lucrurilor... Aș putea de mâine să ordon închiderea Parlamentului, o reformă a Constituției, dublarea taxelor vamale, alungarea imigranților sau să împing țara într-un război cu o țară vecină... Cum cumpărarea unor asemenea state cu mult mai mulți bani, în loc de un singur stăpân, ca în cazul meu, va fi vorba de un trust, un sindicat financiar sau un grup restrâns de capitaliști și bănci...". Completând textul cu personajele din zilele noastre, avem un președinte neamț, Iohannis agreat de SUA și Germania, un guvern al său condus de premierul Cișu, controlat de finanța internațională și contestat de propriul partid și alianță politică care l-au adus la guvernare, care a îndatorat țara FMI și băncilor occidentale, un Tezaur golit (60 tone de aur din rezervă deșus la Banca Angliei și rezerva valutară de cca. 42 miliarde de euro la FED, în SUA) și cu un Parlament compozit, care nu este în măsură să elaboreze legi pentru apărarea cetățenilor împotriva rapacității companiilor străine și nici să țină sub control apetitul guvernului de a emite Ordonanțe de Urgență care sprijină interesele străinilor.

Oricum, asistăm la un tablou trist al unei României vândute pe bucăți la tarabă samsarilor străini sprijiniți de "sursele de influență" interne, marginalizată și umilită în plan extern, adusă în pragul războiului cu vecinul de la Răsărit și fragmentată în interior de învrăjbirea dintre diversele categorii socioprofesionale. Acestea sunt semnele vizibile ale unui stat eșuat care timp de trei decenii a mimat democrația și statul de drept, ajungând să fie condus de clanuri de interlopi politici. Să sperăm că numai o minune ne-ar putea salva de la pieire ca stat național cu o civilizație și cultură multimilenară.

Doamne ajută! Până la o nouă întâlnire, vă doresc dragi cititori fideli ai Revistei "Independența Română - Independența prin cultură" să vă pregătiți cămărilor cu roadele toamnei, pentru iarna care se anunță greu suportabilă din punct de vedere al hranei și posibilităților de asigurare a căldurii și unui trai decent.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*